

مقاله

دکتر احمد احمدپور

تصویب لایحه اجرای سیاست‌های اصل ۴۴

لایحه اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی که در تاریخ ۱۳۸۵/۹/۲۱ در نامه‌ای توسط وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی به هیأت دولت ارسال شده بود در ۱۳۸۵/۱۱/۲۶ در جلسه فوق‌العاده به تصویب نهایی رسید. تصویب این لایحه بزرگ‌ترین قدم دولت در اجرایی کردن اصل ۴۴ به شمار می‌رود. پیرو ابلاغ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی از سوی مقام معظم رهبری در خرداد ماه ۱۳۸۴ و متعاقب آن ابلاغیه بند «ج» سیاست‌های مذکور در تیرماه ۱۳۸۵، چشم‌انداز روشنی از آینده اقتصادی کشور، پیش روی تمامی سیاست‌گذاران و دست‌اندرکاران تصمیم‌گیری کشور قرار داده شد. سیاست‌هایی حمایتی از شکل‌گیری بنگاه‌های بزرگ، گسترش بخش تعاونی و تعیین قلمرو فعالیت‌های اقتصادی دولت از جمله مهم‌ترین مواردی است که در آن منظور شده است.

رهبر معظم انقلاب اسلامی تلاش برای عملی شدن این سیاست‌های تحول‌آفرین را نوعی جهاد می‌خوانند و در تعیین اهمیت و ضرورت اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴، تولید ثروت را شرط لازم برای رفع فقر

و محرومیت می‌دانند و می‌فرمایند: «برای افزایش ثروت ملی، باید راه سرمایه‌گذاری و تولید اقتصادی برای همه مردم هموار شود و نیروهای جوان تحصیل کرده و مدیران لایق بتوانند در پرتو حمایت‌های دستگاه‌های مختلف، طرح‌های بزرگ و ثروت آفرین را اجرا کنند». ایشان تدوین و تصویب قوانین لازم در مجلس، حمایت کامل قضایی از مالکیت‌های قانونی و مشروع و تشکیل دادگاه‌های تخصصی در این زمینه، اطلاع‌رسانی دقیق و کامل به مردم و فعالان بخش خصوصی و شفاف‌سازی مقررات برای جلوگیری از هرگونه سوء استفاده را از دیگر لوازم اساسی اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ خواندند.

در فصل هفتم لایحه قانونی اجرای سیاست‌های ابلاغی اصل ۴۴، فرآیند واگذاری شرکت‌های دولتی به بخش خصوصی و تعاونی، شاخص‌های با اهمیت در اولویت واگذاری شرکت‌ها، آماده‌سازی حقوقی بنگاه‌ها در دوره انتقال، مرجع و فرآیند بازسازی ساختار شرکت‌ها پیش از واگذاری، اجازه تعهد پذیره‌نویسی سهام به بانک‌ها، مؤسسات اعتباری و بانک‌های سرمایه‌گذاری، تشویق ایجاد شرکت‌های مشاوره مالی مدیریت و بانک‌های سرمایه‌گذاری و لزوم شفافیت در واگذاری و مطلع ساختن افکار عمومی را تشریح کرده است.

فعال کردن بخش خصوصی و تقویت آن در اقتصاد ملی، کاهش تصدی‌گری دولت، افزایش کیفیت محصولات و خدمات، افزایش بهره‌وری، کاهش بهای تمام شده محصولات و خدمات، کاهش نرخ تورم و افزایش رقابت برای شرکت‌های ایرانی در بازارهای بین‌المللی، ارتقاء استانداردهای ملی، افزایش سطح عمومی اشتغال و توسعه سرمایه انسانی، جمع‌آوری وجوه راكد از اقشار مردم و هدایت آنها به سمت تولید، رشد فضای رقابتی و افزایش مزیت‌های رقابتی اقتصادی و شتاب بخشیدن به رشد اقتصادی از جمله مزیت‌های لایحه قانونی فوق به شمار می‌آیند.